

KIRAN NAMASTE NIEUWSBRIEF

November 2004

Namaste,

Een onbekende auteur zei: “Geef een vis en men heeft te eten. Geef een hengel en men kan vissen en voor zichzelf zorgen.” Onder dit motto is ons project van start gegaan: Kiran Namaste kiest voor de hengel.

*Na een voorbereiding van vier jaar is het de afgelopen zomer gelukt om vijf kansloze vrouwen en hun, in totaal, tien kinderen een onderkomen te geven. Zij krijgen de kans om te **leren** en te **verdienen**, om te **emanciperen** en **zelfstandigheid** te **ontwikkelen**. In hun geval betekent dat: loskomen uit een uitzichtloze maatschappelijke situatie.*

***Donateurs hartelijk dank**, want zonder uw bijdragen was dat onmogelijk geweest!*

*En nu **continuïteit**. Kiran Namaste kan nog vier maanden voort met het geld dat nu in kas is. We willen zo graag vijf jaar gegarandeerd verder kunnen met de opvang, scholing en emancipatie van alleenstaande vrouwen en hun kinderen, zodat zij uiteindelijk zelfstandig in hun onderhoud kunnen gaan voorzien. Daarvoor wordt weer uw steun gevraagd, en naast u vragen we dat aan nog minimaal 99 anderen. Dat wordt “**De club van 100**”: een groep van minimaal 100 donateurs, die het project gedurende vijf jaar met minimaal 100 euro per jaar wil steunen. Kiran Namaste zorgt ervoor dat deze **structurele ondersteuning** bij de notaris wordt vastgelegd, waardoor uw giften maximaal aftrekbaar zijn voor de belasting.*

*In het huis waar de vrouwen en kinderen wonen is momenteel **een minimum aan voorzieningen** aanwezig. Zo zijn er wel bedden, maar is er nog geen beddengoed. De vrouwen willen leren naaien, maar er zijn nog geen naaimachines, en er moet nog een leraar aangetrokken worden. Het huis heeft stenen vloeren; voor de gezamenlijke woonkamer zouden we graag een warm kleed hebben. De winter breekt aan, maar er is geen winterkleding, en de kinderen hebben nog maar één schooluniform. Voor het op kunnen*

*bergen van dossiers en materialen is er een afsluitbare kast nodig. En zo ontbreekt er nog veel meer. Mogelijk spreekt het u aan uw **gift voor een specifiek doel** te bestemmen. Op het formulier dat u bij deze nieuwsbrief aantreft noemen we de mogelijkheden.*

*En wat gebeurt er verder om aan het noodzakelijke geld te komen? Dit jaar nog wordt er in Schalkwijk, gemeente Houten, een **concert** gegeven, waarvan de opbrengst ten gunste komt van Kiran Namaste. Door het concert te bezoeken heeft u een ontspannende avond en steunt u ons project.*

Bij deze nieuwsbrief treft u een formulier aan. We vragen u dit ingevuld aan ons te retourneren, zodat wij onze administratie compleet kunnen maken, en weten waarmee en waarvoor u Kiran Namaste wilt steunen.

Ik was deze zomer twee maanden in Nepal om het project te starten. Met mijn Nepalese samenwerkingspartners zocht ik er de vrouwen en de kinderen. We vonden ze in de meest onmogelijke toestanden. Ik heb de angst in de ogen van de vrouwen gezien om ons te vertrouwen; ik heb de vreugde gezien in de ogen van moeders en kinderen om hun nieuwe leefomstandigheden. Daarover en over de resultaten leest u meer verderop in deze nieuwsbrief.

*Vriendelijke groet, namens het bestuur
Iet Schilder, voorzitter*

Het huis en zijn bewoners

Met de, noodzakelijke, contacten die de afgelopen jaren in Nepal zijn opgebouwd is een huis gevonden en bewoonbaar gemaakt. Er zijn vrouwen en kinderen gevonden om er te wonen, te leren en te werken.

Iet Schilder: “Een van de vrouwen is Bimala Tapa ze heeft een zoontje van 6 en een dochtertje van bijna 4 jaar, Asmin en Asmita. Bimala is stenensjouwer. Haar kinderen mocht ze niet meenemen naar haar werk. Ze zwierven, niet ver bij haar vandaan, op straat. Na een moeizame kennismaking, want oh wat was zij angstig, hebben we haar in haar “huisje” bezocht: een hoekje tussen twee muren met planken en platen, kranten tegen de wanden. Toch verruilde ze dit onderkomen niet zomaar, want wat hadden wij haar kinderen uiteindelijk te bieden? Straks, als de twee jaar voorbij waren? We konden haar overtuigen. Voor de verhuizing naar de

woning van Kiran Namaste had ze niets in te pakken dan een paar lappen. Eenmaal in het huis met de andere vrouwen blijkt Bimala een belangrijke sociale rol te vervullen. Ook verzorgt ze de groentetuin. Een kwartier na hun aankomst huppelden Asmin en Asmita met de andere kinderen over de speelplaats.”

Voor het project is een huismoeder-supervisor aangetrokken, met een assistente, die de leiding heeft over het reilen en zeilen in huis. Er is ook, zoals in Nepal gangbaar is, een wachter die 's nachts voor veiligheid zorgt. Boekhouder Samira doet de financiële controle, en legt daarover maandelijks verantwoording af. Haar echtgenoot Mandir heeft de algehele coördinatie, en regelt de officiële registratie van het project in Nepal. Vanuit Nederland geeft Iet Schilder, vooral per email, sturing aan supervisor, boekhouder en coördinator. Voor de coaching van de supervisor wordt gebruik gemaakt van een vaste vragenlijst die wekelijks wordt ingevuld. De huisregels die zijn opgesteld, zorgen voor structuur en duidelijkheid voor de bewoners: verantwoordelijkheden, taakverdeling, geen alcohol, geen drugs. De huismoeder-supervisor en assistente zijn creatieve geesten: ze weten van weinig iets te maken, doen voordelig hun inkopen, werken met de vrouwen en kinderen met hun creatieve handvaardigheid. Toch is bijsturen soms nodig. Dat gold bijvoorbeeld voor het koken. Er is één moeder in het huis die dat iedere dag wel wil doen. Maar uitgangspunt voor het project is dat koken tot die vaardigheden behoort die voor alle vrouwen van belang zijn. Er is nu een kookrooster gemaakt, waardoor iedereen aan bod komt. In een overleg met alle vrouwen is dit besproken. Zo gaan ook overleg en samenwerking een vanzelfsprekend onderdeel van het project vormen. De coaching doet Iet Schilder door het geven van positieve feedback: wat gaat er goed, wat kan er anders en mogelijk ook beter. Daarbij zoekt zij naar draagvlak om betrokkenen te motiveren.

Iet Schilder: “De zaterdag is in Nepal een dag als onze zondag. Een van de afspraken die gemaakt zijn is om van die vrije dag ook een bijzondere dag te maken. Zo wordt er op die dag met de moeders en kinderen aan handvaardigheid gedaan, aan sport en spel. Ook is er op een zaterdag samen gewerkt aan de aanleg van een nieuwe groentetuin.”

Voorzieningen

De benedenverdieping van het huis heeft een woon/eetkamer, een opslagkamer voor voedsel en ander materiaal, een keuken met schaars keukengerei, een toilet, wasgelegenheid, en een kantoorruimte voor archief en dossiers. Er is een grote speelplaats en een moestuin. Op de eerste en tweede verdieping heeft iedere moeder een kamer voor haar en haar kinderen. Daar is ook een speelruimte (schaars voorzien van speelgoed) en een kamer voor de supervisor en assistente. De woon/eetkamer heeft houten banken, eettafels, en een matras om op te zitten. De slaapkamers zijn ingericht met bedden (nog zonder beddengoed), gordijnen en een metalen kist die als kast dient.

Activiteiten

Er heerst een goede sfeer in huis. De bewoners dragen er samen zorg voor; ook voor de praktische zaken. De supervisor is gestart met het geven van Engelse les aan de moeders. Er wordt gewerkt aan sociale vaardigheden. De kinderen gaan naar school. Er wordt gezocht naar een goede naaileraar, die ook stoffen mag leveren (als daardoor de kosten van zijn salaris gedrukt kunnen worden!).

Er is al veel gerealiseerd, maar er is ook nog zoveel nodig, vooral ook voor de continuïteit.

Hoe kunt u helpen?

- Doneren, één of meerdere malen.
- Lid worden van “**De club van 100**” en **Kiran Namaste** minimaal 5 jaar steunen met tenminste 100 euro per jaar (lees over uw belastingvoordeel in bijgaande brief).
- Bijgaand formulier invullen en retourneren met de antwoordvelop (Geef daarbij vooral ook uw emailadres op zodat we u tussentijds ook op de hoogte kunnen houden.)
- Vertel uw vrienden over Kiran Namaste en breng ze met ons in contact.

Alvast hartelijk dank!